

Helgelendingen

Helgeland
Historielags
info-blad

Årgang 28

Nr. 2

2009

Årsmøtebygda Hattfjelldal

Gammelbutikken i Susendalskroken inneholder nå ei bildeutstilling om grensekontaktene og handelstrafikken mellom nordmenn, samer og svensker.

Kulturhistoriske satsingsområder

Helgeland Museum har hatt avdeling i Hattfjelldal siden 2004. Dette har medført ei mer systematisk satsing på det lokalhistoriske og kulturelle feltet.

Avdelingen har formulert sitt hovedtema som Fjellfolkets liv og historie. I begrepet "fjellfolket" innbefatter en da både den samiske befolkningen og det som har vært kalt bufolket. Museet jobber både i samarbeid med kommunen og med foreninger eller enkeltaktører for å dokumentere og formidle stedets naturforhold, historie og kulturtrekk. I Kulturmin-

neåret 2009 har en eksempelvis i fellesskap annonsert 26 ulike arrangement gjennom året med fjellkulturelt innhold – kalt "Fjellkultur Helgeland". Helgeland er som kjent en mangfoldig landsdel der den enestående kysten oftest blir framhevet. Vi ser det som vår oppgave at også innlandets kvaliteter får sitt fokus, og når det gjelder fjellets natur og kulturelle egenart, bør nettopp Hattfjelldal med sin beliggenhet og sin fjellverden være en markant arena for nettopp dette.

Ansgar Kleven

Årsmøtet - se side 12 →

Samane – i helg og yrke

Komager

Foto: Elfrid Strompdal Henriksen

Knut Strompdal er regnet som en av de største folkeminnesamlerne i Nordland. I snart 30 år reiste Knut rundt i alle kommunene i Namdalen og på Helgeland og samlet inn tradisjonsstoff. Hele denne unike samlingen er nå oppbevart ved Norsk Folkeminnesamling - Universitetet i Oslo.

Et av Strompdals ruvende arbeid er " Samane i helg og yrke ". Dette verket representerer et tverrsnitt av samenes liv og virke slik de selv forteller og minnes.

Språket i boka er bearbeidet av Elfrid Strompdal Henriksen og Herlaug Vonheim. En del eventyr og sagn er oversatt fra norsk til samisk av Maja Lisa Kappfjell. " Samane - i helg og yrke " er utgitt av Sijti Jarne, Samisk Kultur-

senter, i Hattfjelldal.

Det er en imponerende spennvidde over stoff og tema i boka. Her kan vi lese om samenes boforhold både sommer og vinter, om hvordan de flytter rein og tilpasser seg naturen og klimaet. Vi får et innblikk i reindrift som næring, merking og slaktning av rein, hvordan ressursene av reinen blir utnyttet på mange ,og for meg, ukjente måter, om reinmelk og reinost, om mattradisjoner og metoder som for hvermannsen neppe er kjent.

Vi får også et innblikk i samens sosiale liv, om frieri og bryllup, barnefødsler og død, begravelser og ritualer. Tro og overtro preget same- nes liv og tankesett i stor grad fra perioden

*Finnsjekken til «Trollfinn i Westerfjellan»
- Nils Johan Johannesen
Foto: Eldfrid Strompdal Henriksen*

*Vandrestaven til Kristine Andersen Westerfjell.
Foto: Eldfrid Strompdal Henriksen*

som her er omtalt.

(offerplasser og offergaver mv.)

Siste del av boka omhandler små fortellinger, sagn og eventyr. Eventyr og sagn er nedtegnet fra Helgeland og Namdalen. Disse er gjengitt både på norsk og samisk. Boka er utgitt i et hendig og tiltalende format.

Billedstoffet illustrerer bokas innhold på en fin måte. Det gir et allsidig inntrykk av samenes liv og virke, kultur og arbeid.

Som kulturminne og folkeminne representerer denne boka et stykke meget interessant historie fortalt av og om samene. Jeg tror boka vil bli på mye nytt og overraskende for de fleste. Boka vil egne seg godt til bruk i skolen, både i grunnskole og videregående. Bibliotekene bør også her kjenne sin besøkelsestid, og anskaffe seg denne fine folkeminnesamlinga. Enhver historieinteressert person vil ha utbytte av å lese Samane - i helg og yrke".

Som leser av "Samane - i helg og yrke" blir jeg slått av den livsvisdom og erfaring, den tolmogighet og utholdenhet, det slit og arbeid og den optimisme og pågangsmot fortellerne i boka formidler.

Helgeland Historielag vil gratulere alle som har vært med og bidratt til utgivelsen av denne boka på 96 sider.

Svein Laumann

SKANDFER

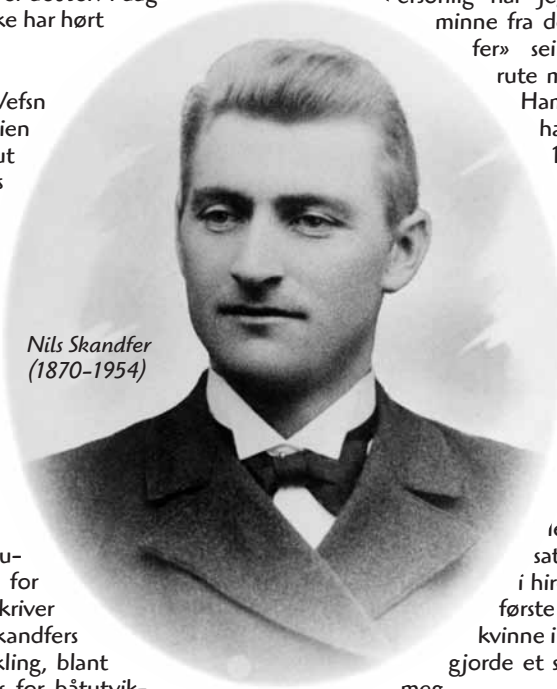
Slik ordet ble brukt på finnmarkskysten i min barndom og ungdom for snart sytti år siden, ble det oppfattet som betegnelsen på en bestemt type sjarker og skøyter. Det forteller meg at sannsynligvis var det flere som ikke visste at Skandfer også var etternavnet på en kjent nordnorsk båtbygger og konstruktør. Trolig er det selv i dag noen som ennå ikke har hørt navnet Skandfer.

I år har imidlertid Vefsn Museumslag i serien småskrifter gitt ut et hefte om Nils Skandfer. Dette heftet er det tiende i rekken. Heftet omfatter tre forskjellige bidrag som hver på sin måte til sammen gir en forholdsvis bred beskrivelse av hans liv, hans omfattende virksomhet og ettermæle. Ann Kristin Klausen, daglig leder for Nesna museum, skriver generelt om Skandfers bakgrunn og utvikling, blant annet hans innsats for båtutviklingen i Nord-Norge. Fremstillingen bygger på forfatterens hovedoppgave i historie. Kort oppsummert kan det sies at Skandfer viet hele sitt yrkesaktive liv til å utvikle og konstruere sikre og funksjonelle fiskefartøy. Med erfaring som aktiv fisker og høvedsmann, som lærling hos Collin Archer og som arbeider ved Brunchorst og Dekkes båtbyggeri i Bergen samt teknisk fag-skole fikk han det praktiske og teoretiske fundament som la grunnlaget for hans livsverk. Mosjøværingen Dag Utnes beskriver histo-

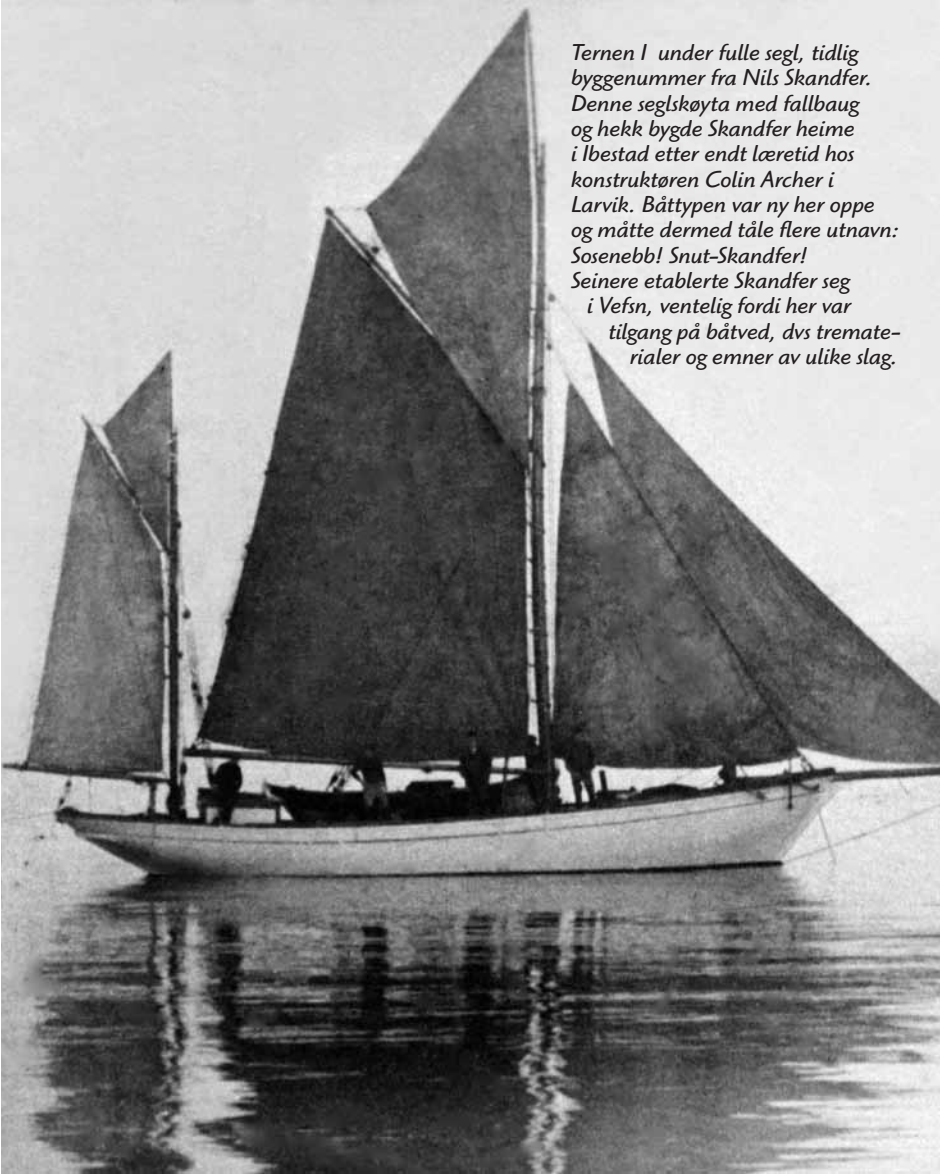
rien til en bestemt Skandfer-skute som også bar navnet «Skandfer». Det er historien om skutas funksjoner gjennom et halvhundre år – som banklinebåt, sildesnurper, ishavs-skute, erstatningshurtigrute, ekspedisjonsbåt, skyssbåt for sysselmannen på Svalbard og endelig som frakteskute for kull.

Personlig har jeg et uutslettelig minne fra den tiden «Skandfer» seilte som hurtigrute mellom Tromsø og Hammerfest. Det må ha vært sommeren 1942 eller 1943, mens skuta la ved kai i Hammerfest like før avgang til Tromsø. Det var strålende solskinn og stille, og da båten var sertifisert for kun 15 passasjerer, var jeg en av de få som satt på dekk. Mange var allerede romluka. Der satt også en kvinne i hirduniform. Det var første gang jeg så en kvinne i slikt utstyr, og det gjorde et sterkt inntrykk på meg.

M/K «Skandfer» kom for øvrig til å bli en legende blant befolkningen på strekningen Tromsø-Hammerfest i krigsårene. I de årene båten gikk som erstatningshurtigrute, dvs. fra 23. September 1941 til 29. oktober evakueringshøsten 1944, la den angivelig ikke værfast en eneste dag. Den kom og gikk med en presisjon som grenser til det utrolige i betraktning av det farvannet ruten omfattet. Ruten Tromsø-Hammerfest var opprinnelig oppsatt med to mellomanløp, nem-

*Nils Skandfer
(1870-1954)*

Ternen I under fulle segl, tidlig byggenummer fra Nils Skandfer. Denne seglskøyta med fallbaug og hekk bygde Skandfer heime i Ibestad etter endt læretid hos konstruktøren Colin Archer i Larvik. Båttypen var ny her oppe og måtte dermed tåle flere utnavn: Sosenebb! Snut-Skandfer! Seinere etablerte Skandfer seg i Vefsn, ventelig fordi her var tilgang på båtved, dvs trematerialer og emner av ulike slag.

lig Skjervøy og Øksfjord som i dag, men «Skandfer»s vennlige og serviceminded skipper, Øisten Jacobsen, utvidet den etter hvert inntil 9 mellomanløp uten at det influerte på seilingstiden. I tredje og siste del av heftet har redaksjonen så langt det har latt seg gjøre, prøvd å registrere de

Skandfer-skuter som fremdeles er flytende. For alle som er interessert i nordnorsk kystkultur og utvikling av båttypen, er dette heftet et funn.

Bjarne Myhre

Årbok for Helgeland 2009

Nå er manus til Årbok for Helgeland 2009 levert til Rønnes trykk. Korrekturlesing gjenstår, og ennå har vi ein del arbeid med illustrasjonane. Og vi veit at vi får ei allsidig årbok, også i år.

Vi har i mange år portrettert helgelandskunstnarar. I år er turen kommen til ein moderne grafikar: Torolf Fosslund frå Tomma, ein kunstnar som vart meir anerkjent i utlandet enn heime. Frå Dønnes får vi høyre om Etiopia-kanlen og andre namn. Tre kvinner frå Dønna, Leirfjord og Vefsn fortel om maten dei voks opp med på 1950-talet, og Kurt Jakobsen orienterer om verdsetjing av husdyr på 1700-talet. Spekeret er med andre ord vidt.

Bjørn Tandberg har også i år skrive om sjøfart. Denne gongen fortel han den spennande historia om "MS Hemnes" som forliste i Biscaya for 75 år sidan. Frå Hardanger fortel Wigdis Espeland om nordlandsfarten, og møtet mellom hardingar og nordlendingar. Dette var eit møte mellom folk frå dengang ulike kulturar. Kulturelle grenser vart sprengt på 1960-talet også, då Rana Gruber tilsette kvinner i mansjobbbar. Det fortel Hilde Gunn Slottemo om.

Boka vert berre seld på Helgeland, og ho skal vere i handelen til farsdagen. Men boka er ikkje berre for far. I år er halvparten av dei omlag tjue artiklane skrivne av kvinner. Det gir boka eit nytt løft.

Knut Skorpen, redaktør

Skogshistorisk møte

Årsmøtet i Nordisk Skogshistorisk Selskap arrangeres i år på Helgeland, i dagene 25-27. august.

Skogshistorisk har Helgeland mye å by på. Foredrag og befaringer blir sentrale. Her er skogtrærnes innvandring i Norden hovedtema. Et emne som er svært viktig og vidt når en tenker på vår avhengighet av vegetasjonen. Det vil bli innlegg fra alle landene. Professor Kullman fra Umeå vil foredra om granens innvandring i Sverige. Kullmann er kjent for oppdagelsen av ei gran i vekst i Dalarna som er ca. 9500 år gammel.

Frammøte blir i Hattfjelldal 25.08 med overnatting. Så starter befaringen som går til Mosjøen. Torsdag 27. august legges kursen til Alstahaug Planteskole med omvisning i arboretet der.

Sluttforedragene blir på Petter Dass senteret på torsdag etter lunch. Fra Island kommer en delegasjon på 12 stk. Norsk Skogmuseum og Helgeland Museum har ansvaret for arrangementet hvor lokale krefter har vært sentrale i programutviklingen m.m.

Leder av Nordisk Skogshistorisk Selskap er finnen Markku Rauhalhti, tidligere sjef på Lusto, Finlands skogbruksmuseer.

Påmelding til arrangementet skjer til Norsk Skogmuseum, Elverum innen 10. august.

Tur til Lånan

I samarbeid med Oladalens Venner ble båttur til Lånan arrangert lørdag 27. juni..

Turen var annonsert både i Helgelendingen, Helgeland Arbeiderblad og Helgeland Blad. Interessen var svært stor så mange fikk ikke plass på båten. Turen gikk fra Sandnessjøen kl 0945, og etter ca en time var vi på framme på Lånan. Været var det beste med slett hav. På Lånan er det laget ny flytebrygge og landgang ved det gamle kaiet.

Her ble vi møtt av flere. Erna Øvergård ønsket oss velkommen. Så startet en 5-600 m tur ved mange innslag. Det ble orientert om kverna som det ble malt korn på

av Torbjørn Johansen. Her brukte man vannkrafta ved flo og fjære som kraftkilde.

Vi fikk også god innføring om ærfuglene og deres syklus, hus og dunsankingene.

Ca 500 "ehus" var i bruk . Det ble fortalt at før "ea" gikk på land så gikk man over øyene med huder på jakt etter mink. Erik Nordum tok for seg krigstida. Lånan var sentral under krigen for de mye våpen og utstyr kom på land her i 1944. Kaptein Sjøberg og mang en "Lingesoldat" var innom Lånan før turen fortsatte til Velfjord og Storbørja, og videre med tunge bærer over fjellene til Vefsn og Grane.

Tyskerne fatte mistanke til at noe skjedde her ute, og i september 1944 evakuerte 28 stk til Shetland. Det var både unge og gamle, og

noen måtte være igjen for å ta seg av husdyrene.

Det ble fortalt mye om Kristine og Meyer Nilsen som var sentrale personer på Lånan. både i krig og fred. Det er forresten laget egen bok om "Mor Kristine" som er verdt å lese.

Rensing av dun ble demonstrert, og vi fikk opplyst at ei skikkelig dyne kostet 47,000 kroner.

I et større telt ble fin lunch servert av egenproduserte velsmakende "fiskeburgere" med tilbehør. Etterpå var det kaffe og lefse i tivelige omgivelser.

I fjøset var det museum som viste dagliglivets utstyr og annet som de fleste kunne kjenne igjen. På låven var interessante gjenstander, salgsartikler med tilknytning til Lånan å se.

Hildegunn Nordum er den sentrale i "Utværet Lånan", og har sammen med andre virkelig fått sving på sakene. Det er svært bra at vi har slike steder som Lånan i dag.

Her kan vi forstå bedre hvilket strev og oppfinnsomhet som måtte til for å overleve i en hard hverdag på kysten av Helgeland. Mange hadde det slik.

Svært fornøyde turdeltakere dro tilbake til Sandnessjøen med "Bærøycruise" etter en uvanlig fin og interessant dag som vi alle minnes med glede.

Ny tur ble arrangert 10.07 med 60 deltakere.

Ørnulf Kibsgaard

Bokanmeldelse... Heming Unge - sagnhelten fra Torgar

er tittelen på et temahefte som Unni Aas Sandholm i Brønnøysund nylig har gitt ut på eget forlag. Joar Sandholm har ansvaret for foto, kart og layout. De er begge lærere i grunnskolen og har trolig følt behovet for et undervisningsopplegg om denne lokale sagnhelten.

Forfatteren har for øvrig gitt ut to hefter tidligere, nemlig "Eventyr, sagn og fortellinger fra Vega" og "Polfarer Paul Knutsen - hans liv og mystiske forsvinning".

Heftet som nå foreligger, er viet fortellingen om en fremragende idrettsmann - spesielt skiløper - som åpenbart ikke stod noe tilbake for Arnliot Gjelline i Bjørnsøns kjente diktsyklus.

Historien om Heming Unge bygger på to beretninger, såkalte "Hemig-tætter", i den islandske sagalitteraturen. Den tredje er en islandsk folkeviser fra middelalderen som ikke har vært tilgjengelig i norsk oversettelse tidligere. I tillegg har forfatteren samlet rester etter sagn og beretninger som har holdt seg levende i fortellertradisjonen på Helgeland helt opp mot vår tid. For øvrig foreligger det også flere norske folkeviser om sagnhelten, men de er ikke tatt med i heftet eller referert til i fremstillingen.

Hvem var så Heming Unge? I sagalitteraturen berettes det at han vokste opp på Torgar i Hålogaland en gang på begynnelsen av

1000-tallet. Men lokale sagn og fortellinger har gitt ham en sterk tilknytning til Vefsn og Hattfjelldal. Det samme har stedsnavn og ordspråk.

Heming Unge er i de forskjellige beretninger gitt overmenneskelige egenskaper og ferdigheter. Han kan i så måte sammenlignes med andre europeiske sagnhelter fra samme tids-epoke, f. eks. Wilhelm Tell. Men han er også tillagt egenskaper som bygger på samiske forestillinger.

Beretningen om Heming Unge er dramatisk. Bare derfor har den sannsynligvis kunnet leve frem til vår egen tid. Bakgrunnen for denne fortellingen er at halvbroren til Olav den helige, Harald Sigurdsson, som etter hvert fikk tilnavnet Hardråde, var konge i Norge på denne tiden. Han var sannsynligvis engstelig for at Heming Unge var av kongsætt og med tiden kunne gjøre ham rangen stridig. Harald Hardråde ville derfor bli kvitt ham. Imidlertid falt Harald Hardråde i kamp mot den daværende engelske konge ved Stamford Bridge i 1066. Men historien slutter ikke der.

Dette heftet som først og fremst er beregnet på elever i grunnskolen og den videregående skolen, vil også være spennende lesning for alle historieinteresserte.

Bjarne Myhre

Ønskelig med flere medlemmer i Helgeland Historielag!

Det totale medlemstall i historielaget er nå 295 stk.

Av dette er 145 livsvarige og 149 årsbetalende.

Styret i historielaget henstiller til sine medlemmer at det gjøres en innsats i år med å få flere årsbetalende medlemmer i laget! Dessuten at disse også abonnerer på Helgelendingen!

Totalt koster dette kr 200,00 i 2009!

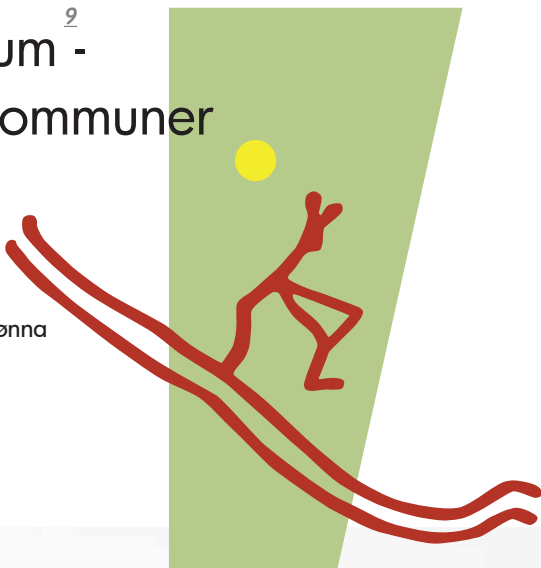
Innbetaling av slikt medlemskap skjer til;

Helgeland Historielag v/Svein Laumann, 8813 Kopardal.

Kontonr. 4532 29 01082

Helgeland Museum² - 16 museer i 16 kommuner

- Grønsvik kystfort i Lurøy
- Nesna museum
- Rana museum
- Hemnes museum
- Nordvika gamle handelssted på Dønna
- Herøy bygdesamling
- Leirfjord museum
- Vefsn museum
- Petter Dass-museet
- Lensmannsgården i Hattfjelldal
- Grane bygdetun
- Velfjord bygdemuseum
- Vevelstad bygdetun
- E-huset på Vega
- Sømna bygdetun
- Bindal bygdetun

HELGELAND
m u s e e m

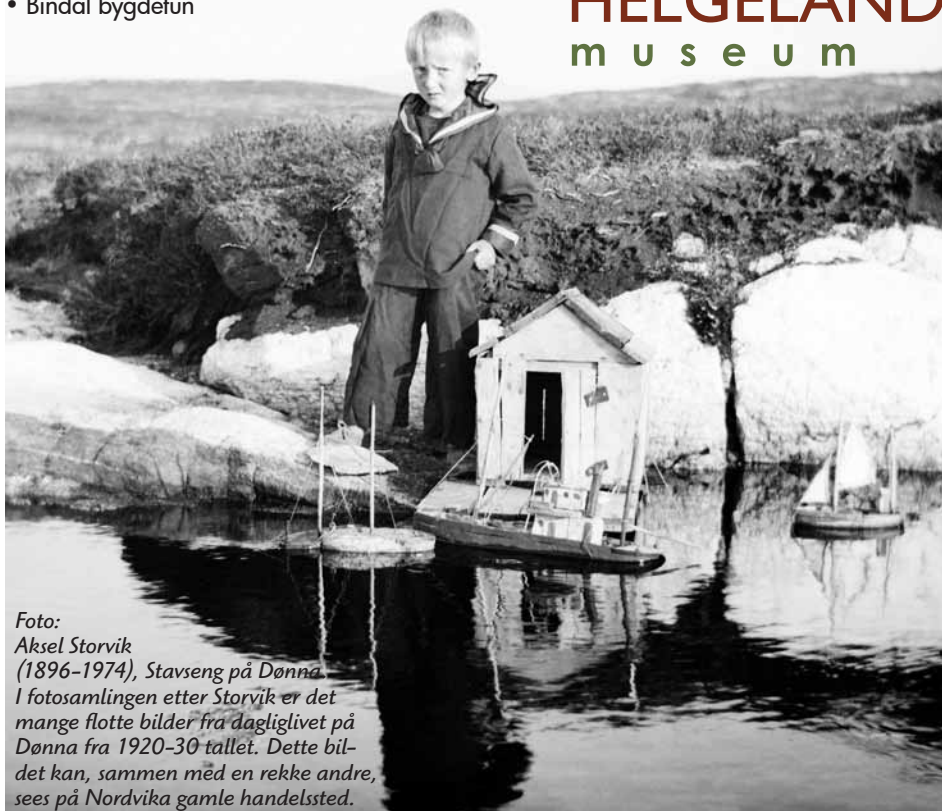

Foto:

Aksel Storvik

(1896-1974), Stavseng på Dønna

I fotosamlingen etter Storvik er det mange flotte bilder fra dagliglivet på Dønna fra 1920-30 tallet. Dette bildet kan, sammen med en rekke andre, sees på Nordvika gamle handelssted.

Om Helgeland Museums anlegg i Nordvika på Dønna

1. januar 2009 overtok Helgeland Museum driftsansvar for Nordvika gamle handelssted og tilhørende bygninger. Jeg begynte i stillingen som stedlig leder for Helgeland Museums Dønna-avdeling i mai i år. Jeg vil her kort presentere noen av Helgeland Museums planer for museumsdrift i Dønna kommune, både i år og på litt lengre sikt.

Hovedlokaliteten for Helgeland Museums Dønna-avdeling vil være Nordvika. Ifølge N.A. Ytrebergs Nordlandske handelssteder var stedet i 1679 eid av den såkalte «Søren på Vika» – Søren Møller. Navnet som først og fremst er forbundet med Nordvika er likevel Zahl. Hans Olsen Zahl overtok handelsstedet i 1690, og drev det frem til 1733. Men han var langt fra den siste Zahl i Nordvika: Da tippoldebarnet Hans Martinus Zahl solgte Nordvika til Anders Smith i 1898, hadde familien drevet handelsstedet i over 200 år. Handelsstedet har en lang og veldokumentert historie, noe som er et godt utgangspunkt for museumsdrift i lokalene.

Det er viktig å understreke at museets oppgaver ikke kun skal være knyttet til å presentere selve stedet. Museet skal være hele Dønna museum, og vi skal legge til rette for at alle områder i kommunen over tid vil være representert, både gjennom våre utstillinger og i vårt øvrige arbeid. I sommer vil f.eks. en utstilling av Stavseng-fotografen Aksel Storviks bilder fra Dønna være en viktig del av tilbudet i Nordvika. Vi vil, med utgangspunkt i vår beliggenhet, likevel legge vekt på å presentere handelsstedets sosiale, økonomiske og politiske funksjoner, samt vise hvordan de nordnorske handelsstedene har blitt presentert i både fag- og skjønnlitteratur. Vi ønsker gjennom dette å invitere til refleksjon og debatt rundt handelsstedets posisjon i nordnorsk historisk skriving.

En viktig og interessant referanse i så måte

er Nessekongene. De store handelsdynastiene i Nord-Norge (red. Nils Magne Knutsen, 1988). Her finner man lett tilgjengelige presentasjoner av enkelte nordnorske handelsdynastier, samtidig som man kan få et innblikk i hvordan handelsstedene har blitt fremstilt i skjønnlitteraturen og i reiselitteraturen i flere hundreår. Denne boken bidrar dermed til å tydeliggjøre noe som vil være grunnleggende i vår fremstilling av det nordnorske handelsstedet: At våre bilder av det nordnorske handelsstedet er ikke forankret i objektive historiske fremstillinger av disse handelsdynastiene, men i våre forestillinger om nordnorsk kultur slik den har blitt fremstilt gjennom litteratur om og fra Nord-Norge. Handelsstedet har fått en viktig symbolsk funksjon i byggingen av en nordnorsk identitet, og vi ved Helgeland Museums anlegg i Nordvika ønsker å kunne vise både hvordan og hvorfor akkurat handelsstedet har fått fungere som identitetsmarkør for oss som bor i Nord-Norge. Er det den økonomiske funksjonen handelsstedet har hatt i forhold til fiskeriet – levegrunnlaget langs Nordlandskysten gjennom mange hundreår – eller er det den sosialt samlende funksjonen vi finner i Knut Hamsuns skjønnlitterære fremstillinger av handelsstedet som er grunnlaget for at handelsstedet så hyppig blir anvendt som et bilde på det typisk nordnorske? Eller er det en kombinasjon av disse, og flere andre faktorer?

Vi ønsker å kunne stimulere så mange som mulig til refleksjon rundt dette. Synet vi til enhver tid har på handelsstedet sier ikke bare noe om tidligere tider, men også noe om oss og vår tid, og de ulike perspektivene som til enhver tid eksisterer er alle uttrykk for perspektiver på samtid og identitet. Vi må derfor synliggjøre de mange ulike fremstillingene av handelsstedet vi finner i både historisk forskning, skjønnlitteratur, reiselitteratur og folkelige fortellinger for å kunne gi et bilde av ulike tidsepoker. Ulike oppfatninger av han-

Nordvika gamle handelsted på Dønna
Foto: Bjørnar Pedersen

delstedene er i seg selv interessante som uttrykk for tidsånd og tenkemåte.

Vi vil samtidig gjøre vårt beste for å bevare den sterke tradisjonen museumsforeningen har for å formidle bygningshistorie. Etter et omfattende restaureringsarbeid er det viktig at dette ikke blir glemt. Nordvika er et mangefasettert sted der en vandring fra rom til rom kan oppleves som en vandring mellom ulike historiske epoker. Mye av historien til handelstedet kan dermed bli integrert i fortellingen om bygningene i Nordvika.

En viktig del av tilbudet i Nordvika vil være å øke tilgjengeligheten gjennom å ha faste åpningstider i sommersesongen. Museet i Nordvika vil i år holde åpent i **perioden 23. juni til 16. august, tirsdag-søndag. Ordinær åpningstid er kl. 11.00 – 17.00.** Det vil også bli åpnet en museumsbutikk i Nordvika om kort tid.

Eirik Bergesen Dalen
Stedlig leder, Helgeland Museum,
Nordvika gamle handelsted

Helgeland Historielag Info-blad

Internett: www.helgeland-historielag.no

Utgitt av Helgeland historielag, Skjervengan 32, 8657 Mosjøen

Redaktør: Ørnulf Kibsgaard

Årsmøte i Helgeland Historielag 4-6. september 2009 i Hattfjelldal

Årsmøtested: Hattfjelldal Hotell.

Program

Fredag 4. september

- Kl.18.00 · Oppmøte med kaffe
· Omvisning på Samisk
· kultursenter/ Hattfjelldal sentrum
· Mat og sosialt samvær

Lørdag 5. september

- Kl 09.00 Årsmøte
Vanlige årsmøtesaker
Div. orienteringer

Kl 11. 45 Lunch

- Kl 13. 00 Susendal- bygda med Børgefjell som
nabo (Utflukt)
· Landskap, klima og miljø

- Spor etter tidligere beboere
- Gammelt samisk område
- Nybyggernes inntog
- Grensekontakt og handelsferder

Kl 19.30. Festmiddag

Overnatting på Hattfjelldal hotell fra fredag til søndag.

Pris pr person **kr 1600,00** i dobbeltrom, tillegg for enkeltrom **kr 200,00**

Søndag. 6. september

Ingen planlagt utferd etter frokost.
Røsvatn-Varntresk ??

**Påmelding til Roald Tokle,
tlf. 951 68 068 innen 15. august.**

**Regnskap, årsmelding m. m.
utdeles på årsmøtet.**

STYRET – HELGELAND HISTORIELAG:

Leder: Ørnulf Kibsgaard, Skjervengan 32, 8657 Mosjøen, tlf. 75 17 75 23
Mobil: 480 59 859. E-post: ornulf.kibsgaard@start.no

Sekretær: Roald Tokle, Bausteinbergan 14, 8663 Mosjøen, tlf. 75 17 05 95
Mobil: 951 68 086. E-post: tokle@combitel.no

Kasserer: Svein Laumann, 8813 Kopardal, tlf. 75 05 46 72
Mobil: 906 38 397. Epost: sjola@frisurf.no

Styremedlemmer:

Hallgrim Nielsen, Vik, 8920 Sømna, tlf: 75 02 85 36
Mobil: 958 09 323

Tone Korsvold Grimsø, Grimsøy, 8980 Vega, Tlf: 75 03 65 31
Mobil: 478 99 248. E-post: kje-grim@online.no

